

PANÍ JONÁŠOVÁ: „V deseti letech jsem dostala těžký záškrt. Ležela jsem v nemocnici měsíc, v Berouně. Dostala jsem spoustu injekcí a hodně se pochybovalo o mém životě. A můj tatínek říkal: ‚Tohleto může nechat památku na jejím zdraví, tak pojedete do Itálie k moři, kde je výborný ovzduší, léčivá voda. A tam bude asi měsíc a pak se vrátí a budeme vidět, co se dá dělat dál.‘“

PANÍ JONÁŠOVÁ: „Tatínek zpíval, krásně zpíval. Ten, když se rozezpíval, tak tady kdyby byl, tak se celý barák třásl.“

MIKY: „Záškrty u malé Zdeničky způsobil zkřivenou páteř. Její tatínek se domníval, že jí pobyt u moře pomůže. Zatímco se koupe v moři, v Evropě vzrůstá napětí. A jí ještě čeká cesta zpět Rakouskem.“

PANÍ JONÁŠOVÁ: „V Rakousku zuřila revoluce, protože zastřelili ministra Dollfusse.“

DANČA: „Engelbert Dollfuss byl rakouský meziválečný politik a státník. Údajně měřil pouhých sto padesát centimetrů. V roce 1934 byl ovšem zavražděn mužem jménem Otto Planetta.“

PANÍ JONÁŠOVÁ: „Byly ohroženy tratě, letadla a všechno. To jsme jako cestovali dost těžce. Každou chvíli vlak dostal povel zastavit, protože byla podminovaná trať.“

MIKY: „Zdenička se sice v pořádku vrátila do Berouna, nacházela se ale velmi nepříjemném období. Probíhala druhá světová válka.“

PANÍ JONÁŠOVÁ: „Tady bylo hlavně starost o jídlo.“

PANÍ JONÁŠOVÁ: „Tam v tom zámku byl jednoroční učební kurz němčiny, tak tatínek mě tam poslal. Ta byla potřeba, ta nastoupila, němčina, že jo, protože to byl postup doby. No tak tam jsem se učila rok, načež přišla výzva: ‚Vystěhovat, uvolnit pro armádu‘“

DANČA: „Mladá Zdeňka v Berouně vyzkoušela mnohá povolání. Většinou dělala administrativu. To vše ale mělo najednou konec.“

PANÍ JONÁŠOVÁ: „Protože jsem se v tu dobu zbláznila a vdala a přišel syn. A bylo po plánování.“

MIKY: „Její manžel se stal Rudolf Jonáš – úředník, ale především umělec z Berouna.“

PANÍ JONÁŠOVÁ: „On měl v sobě veliký nadání výtvarný. Táhle ten obraz, to pole, to je jeho obrázek. To je... A vedle taky ta kytka, taky. A tadyhle to zase můj tatínek maloval, v tom černém rámečku. To byl taky takový šikovný člověk.“

DANČA: „Rudolf Jonáš byl po Berouně poměrně známý. Vytvářel například i kulisy k divadlu a spolupracoval i s Vlastou Burianem.“

DANČA: „Tento portrét samotné Zdeňky nakreslil právě on pro ni.“

MIKY: „Jejich syn byl ale nedonošený a neustále nemocný a paní Zdenka to jako matka neměla jednoduché. Brzy se musela začít starat i o své a manželovy rodiče, ani do práce nemohla chodit tolik, kolik by si přála, protože byla doma pořád potřeba.“

PANÍ JONÁŠOVÁ: „Já jsem žila tak, jak mi to ten život přinášel, a ten mi nepřinášel nic růžovýho.“

DANČA: „Syn Zdeněk v osm a třiceti letech zemřel.“

MIKY: „Je rok 2023 a moje prababička Zdenka Jonášová letos oslaví sté narozeniny. V domově pro seniory TGM v Berouně se těší pevnému zdraví a velmi často ji s rodinou navštěvujeme.“

DANČA: „Tímto jí děkujeme za to, že jsme s ní mohly natočit rozhovor a dozvědět se o jejím životě víc.“